

HOLENDESKI SMOUSHOND
(Hollandse Smoushond)

POCHODZENIE : Holandia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA : 25.08.2001.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2. Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do zaganiania bydła.
Seksja 1.1 Pinczery.
Próby pracy nie obowiązują.

WRAŻENIE OGÓLNE : Szorstkowłosy, dziarski, aktywny, mocny, o kwadratowej sylwetce. Suki mogą być troszkę dłuższe. Zbudowany i umięśniony tak, aby mógł towarzyszyć jeźdźcowi lub powozowi, i tępić szczury w stajniach. Kiedyś nazywany był „stajennym psem dżentelmenów” lub „psem powozowym”. Nie może zdradzać śladu ociężałości czy niezgrabności.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Oddany, wesoły, przyjacielski, wyluzowany. Nie może być nerwowy ani nadaktywny, bojaźliwy, hałaśliwy lub skłonny do samodzielnych wędrówek. Smoushound ma być miłym i niekłopotliwym psem rodzinnym.

GŁOWA : Bardzo typowa cecha smoushouna. Oglądana z góry jest krótka i szeroka.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Lekko wysklepiona, czoło trochę zaokrąglone.

Stop : Wyraźny.

TRZEWIOCZASZKA :

Nos: Duży i czarny..

Kufa: Dobrze wypełniona, szczęki mocne i dość krótkie (proporcja długości czaszki od guza potylicznego do stopu do długości kufy od czubka nosa do stopu jak 2 : 1).

Wargi: Cienkie i suche, czarne.

Uzębienie: Mocne, pożądanym zgryz nożycowy (siekacze zuchwy tuż za i w kontakcie z siekaczami szczęki). Zgryz cęgowy lub nieznaczny przodozgrzyz dopuszczalne.

Oczy : Bardzo charakterystyczne dla rasy, o przyjaznym i żywym wyrazie, ciemne, duże i okrągłe, ani wylupiate, ani głęboko osadzone. Powieki czarne, długie i ciemne rzęsy.

Uszy: Wysoko osadzone, małe, cienkie, trójkątne, z czubkami lekko zaokrąglonymi, wiszące, przylegające do policzków. Gdy pies jest pobudzony, końce uszu podnoszą się trochę do przodu.

SZYJA : Raczej krótka i dobrze umięśniona.

TULÓW : Ma być krzepki, ani ciężki, ani wiotki.

Grzbiet : Szeroki, umięśniony, prosty.

Lędźwie: Lekko wysklepione.

Zad : Dobrze umięśniony.

Klatka piersiowa : Szeroka, nieprzesadnie głęboka, o dobrze wysklepionych żebrach.

Brzuch : Ledwo podciągnięty.

OGON : Niecięty, powinien być raczej krótki, noszony wesoło, ale nie zakręcony nad grzbietem.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE : Proste, nie za wąsko ustawione, ale jednocześnie dobrze pod tułowiem. Kościec mocny, owalny.

Łopatką: Umiarkowanie ukośnie ułożona, stosownie do umiarkowanego kątownia kończyn.

KOŃCZYNY TYLNE: Umiarkowanie kątowne, mocne i dobrze umięśnione.

Staw skokowy: Niski.

Łapy : Okrągłe, zwarte, małe, z mocnymi palcami i czarnymi pazurami.

SZATA

SIERŚĆ: Bardzo ważna cecha:

- Na tułowiu: Gruba, szorstka, twarda, prosta o nieporządnym wyglądzie, długości około 4 – 7 cm. Nie może być kędzierzawa, falista ani wełnista; skłonność do kołtunienia jest poważną wadą. Podszerstek na tyle obfity, by chronił przed niepogodą. Przedziałek na grzbiecie wskazuje, że włos jest zbyt długi, miękki, a podszerstek nie dość obfity.
- Na kończynach : Średniej długości, niezbyt gęsta, włos układa się ku tyłowi, dając wrażenie niewielkich piór. Wada: sierść na kończynach gęsta i wełnista, zacierająca ich kształt.
- Na ogonie : Kraczasta, nie tworzy pióra.
- Na głowie: Równie twarda, jak na tułowiu, ale krótsza, przynajmniej na czaszce. Dłuższe wąsy, broda, brwi i sierść na policzkach. Brwi mogą trochę opadać na oczy, ale nie mogą ich przykrywać ani utrudniać. Wadą jest czub na głowie i włos, rozdzielający się kufie na boki. Sierść na uszach krótsza, niż na tułowiu.

MAŚĆ : Jednolita żółta w różnych odcieniach, preferowany odcień ciemnej słomy. Uszy, wąsy, broda i brwi mogą być w ciemniejszym odcieniu żółtego. Jakakolwiek inna maść jest niedopuszczalna.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie między 35 a 42 cm; psy około 37 – 42 cm, suki około 35 – 42 cm.

Waga : 9-10 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.